

Отже, більш ефективною для лікування інфекційного ринотрахеїту телят виявилась схема із застосуванням антибіотику ресфлору, Гамавіту, катозалу, енерголіту та Ентеронорміну. В першій схемі лікування на відміну від другої ми застосували більш сучасний антибіотик та симбіотик, який підвищує імунний стан організму, в ньому присутні всі вітаміни групи В, завдяки дії корисних молочнокислих бактерій в його складі підвищується опірність організму тварини до патогенної мікрофлори тощо. Отже, для забезпечення надійного і позитивного результату лікування інфекційного ринотрахеїту повинно бути інтенсивним та комплексним.

УДК 619:612.015.3:636.2

Бігун С.М., магістрант II курсу спеціальності “Ветеринарна медицина”

Керівник – Керничний С.П., кандидат вет. наук, доцент
Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ЛІКУВАЛЬНО-ПРОФІЛАКТИЧНІ ЗАХОДИ ПРИ КЕТОЗІ КОРІВ

Продуктивне довголіття молочних корів є одним із основних критеріїв ефективності та прибуткового ведення молочного скотарства. Проте, перешкодою на шляху збільшення молочної продуктивності тварин є патологія, спричинена порушенням обміну речовин, яку в Україні реєструють у 50–80% молочних корів із продуктивністю 8–10 тис. кг молока за лактацію. Внаслідок цього знижується молочна продуктивність, маса тіла, порушується відтворна здатність та зростає вибракування корів. До найбільш частих метаболічних захворювань належить кетоз, який спричиняє значні проблеми у високопродуктивних стадах та призводить до економічних збитків у тваринництві внаслідок недоотримання молока, підвищення собівартості продукції та зниження рентабельності молочного тваринництва. Основним етіологічним фактором виникнення кетозу є енергетичний дефіцит у корів за високої молочної продуктивності, особливо, якщо в раціоні є нестача легко перетравних вуглеводів, глюкози, фосфатів, деяких мікроелементів.

У великої рогатої худоби за кетозу вторинно часто розвиваються ураження печінки, причому вже за субклінічного перебігу захворювання спостерігаються пошкодження гепатоцитів та їхніх органел. Відомо, що під час інтенсивної лактації у печінці посилюється ліполіз і зростає глюконеогенез. Тому незначні порушення фізіологічних процесів, що виникають у цей період, зокрема після зниження енергетичної забезпеченості раціонів, поряд із кетозом спричиняють розвиток жирової дистрофії печінки, за якої у корів порушуються жовчоутворення і жовчовиділення – одні з основних функцій печінки.

Аналіз літературних даних свідчить про те, що у патогенезі кетозу та захворювань печінки в корів мають місце різні патологічні процеси, залежно від причини захворювання, умов утримання і особливостей організму.

Щоб запобігти виникненню такого захворювання як кетоз, необхідно насамперед стежити за раціоном тварин: за його якістю і кількістю. При виникненні хвороби, з раціону виключають силос і сінаж. Протеїнове і енергетичне живлення приводять відповідно до норми. При надлишку протеїну менше дають

високобілкових концентратів, регулюють цукрово- протеїнове співвідношення. Дотримують режим годівлі: добову норму концентрованих кормів згодуюють однаковими порціями за 5-6 разів.

Застосування лікарських препаратів спрямовано на відновлення необхідного рівня глюкози і глікогену, нормалізацію кислотно-лужної рівноваги, функції печінки, серцево-судинної і травної систем, відновлення мінерально-вітамінного обміну. До замісної терапії слід віднести в першу чергу внутрішньовенне введення розчину глюкози (можна, підшкірно, або інтраперитонеально).

Внутрішньовенно можна вводити 1-2 рази на добу протягом 2-3 днів 10-20% розчину глюкози. За 1-1,5 години до введення глюкози підшкірно вводять інсулін. Таке поєднання запобігає мобілізації жиру і поліпшує утилізацію глюкози. Тимчасова гіперглікемія посилює дію ендогенного інсуліну, пригнічує кетогенез у печінці і молочній залозі. Однак, безперервні ін'єкції глюкози можуть спричиняти негативний енергетичний баланс і гіпотонію передшлунків.

Основним патогенетичним чинником розвитку будь-якої форми кетозу служить порушення рубцевого травлення із зміною фізіологічної рівноваги між основними енергетичними метаболітами в рубці. Таким чином для ефективної терапії кетозу необхідно застосовувати, поряд з замісною терапією, методи, направлені на зміну характеру бродильних процесів в рубці хворих корів шляхом придушення маслянокислого і стимуляції молочнокислого і пропіоновокислого бродіння, що дає початкові продукти для глюконеогенезу. Для стимуляції глюконеогенезу застосовують глюкокортикоїди. Високий лікувально-профілактичний ефект дають комплексні вітамінно-мінеральні препарати.

Профілактика кетозу полягає у збалансованій годівлі та застосуванні лікувально-профілактичних добавок. Концентровані корми у структурі раціону кормів у фазі інтенсивної лактації і сухостою – 25-30%. Нестача енергії в раціоні високопродуктивних корів у фазі інтенсивної лактації поповнюють за рахунок введення злакових концентратів, меляси, кормового жиру. Не допускають надмірної годівлі та ожиріння корів у стадії загасання лактації та сухостою. Важливою ланкою у профілактиці кетозу є систематичний активний моціон.

З метою своєчасної діагностики кетозу в період інтенсивної лактації слід проводити систематично (двічі на місяць) дослідження сечі на наявність у ній підвищеної кількості ацетонових тіл.

Список використаних джерел

1. Левченко В.І. Внутрішні хвороби тварин / В.І. Левченко, В.В. Влізло, І.П. Кондрахін // Біла Церква, 2015. – Ч. 2. – 610 с.
2. Левченко В.І. Клінічна діагностика внутрішніх хвороб тварин / В.І. Левченко, В.В. Влізло, І.П. Кондрахін // Біла Церква, 2004. – 608 с.
3. Личук М.Г. Вплив кормової добавки «Нормотел» на стан жовчоутворення та жовчовиділення за кетозу молочних корів / М.Г. Личук, Л.Г. Слівінська, А.В. Березовський // Вісник ЖНАЕУ, 2016, № 2 (56), т. 1. – С. 215-225.
4. Влізло В.В. Біохімічні основи нормування мінерального живлення великої рогатої худоби. 2. Мікроелементи / В.В. Влізло [та ін.] // Біологія тварин. – 2006. – Т. 8, № 1/2. – С. 41-62.